

ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾਨਾ ਲਿਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿ
ਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸਰਾ ਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮ : ੧ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉ ਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵ ਤੇ
ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜੇਸ ਉਚੰਦਾ

ਉਗਵਹਿਸੂਰਜਚੜਹਿਹਜਾਰ ॥ ਏਤੇਚਾਨਣਹੋਦਿਆਂਗੁਰ
 ਬਿਨੁਪੋਰੁਅੰਧਾਰ ॥੨॥ਮਃ ੧॥ ਨਾਨਕਗੁਰੂਨਚੇਤਨੀਮਨਿ
 ਆਪਣੈਸੁਚੇਤ ॥ ਛੁਟੇਤਿਲਬੂਆੜਜਿਉਸੁੰਵੇਅੰਦਰਿਖੇਤ ॥
 ਖੇਤੈਅੰਦਰਿਛੁਟਿਆਕਹੁਨਾਨਕਸਉਨਾਹ ॥ ਫਲੀਅਹਿ
 ਫਲੀਅਹਿਬਪੁੜੇਭੀਤਨਵਿਚਿਸੁਆਹ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓਆਪੀਨੈਰਚਿਓਨਾਉ ॥ ਦੁਯੀਕੁਦ
 ਰਤਿਸਾਜੀਐਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ ॥ ਦਾਤਾਕਰਤਾਆ
 ਪਿਤੂਤੁਸਿਦੇਵਹਿਕਰਹਿਪਸਾਉ ॥ ਤੂੰਜਾਣੋਈਸਭਸੈਦੇਲੈਸ
 ਹਿਜੰਦੁਕਵਾਉ ॥ ਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ

ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੇਤੇਰੇਖੰਡਸਚੇਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਸਚੇਤੇਰੇਲੋਅਸਚੇਆ
 ਕਾਰ ॥ ਸਚੇਤੇਰੇਕਰਣੇਸਰਬਬੀਚਾਰ ॥ ਸਚਾਤੇਰਾਅਮਰੁ
 ਸਚਾਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਚਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਸਚਾਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚਾਤੇਰਾ
 ਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ ॥ ਸਚੇਤੁਪੁਆਖਹਿਲਖਕਰੋੜਿ ॥ ਸਚੈ
 ਸਭਿਤਾਣਿਸਚੈਸਭਿਜੋਰਿ ॥ ਸਚੀਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾਲਾ
 ਹ ॥ ਸਚੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕਸਚੁਧਿ
 ਆਇਨਿਸਚੁ ॥ ਜੋਮਰਿਜੰਮੇਸੁਕਚੁਨਿਕਚੁ ॥ ੧॥ਮਃ ੧ ॥
 ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਵਡਾਨਾਉ ॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਸਚੁ
 ਨਿਆਉ ॥ ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਨਿਹਚਲਥਾਉ ॥ ਵਡੀ

ਵਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾ
ਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਪੁ ਛਿਨ ਦਾਤਿ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ
ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥ ਕੀਤਾ
ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਜਾਇ ॥ ੨ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀਹੈ
ਕੋਠੜੀ ਸਚੈ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ ਇਕ ਨਾਹੁ ਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ
ਇਕ ਨਾਹੁ ਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਇਕ ਨਾਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕ
ਨਾਮਾਇ ਆਵਿ ਚਿਨਿ ਵਾਸੁ ॥ ਏਵਭਿ ਆਖਿਨ ਜਾਪਈ ਜਿ
ਕਿ ਸੈ ਆਣੈ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਐ ਜਾ ਕਉ ਆ
ਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਉਪਾਇ ਕੈ

ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ ॥ ਓਥੈਸਚੇਹੀਸਚਿਨਿਬੜੈ
 ਚੁਣਿਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ ॥ ਥਾਉਨਪਾਇਨਿਕੂੜਿਆਰ
 ਮੁਹਕਾਲੈਦੋਜਕਿਚਾਲਿਆ ॥ ਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏ
 ਹਾਰਿਗਏਸੇਠਗਣਵਾਲਿਆ ॥ ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿ
 ਆ ॥ ੨ ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁਵੇਦ ॥
 ਵਿਸਮਾਦੁਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਰੂਪਵਿਸਮਾਦੁ
 ਰੰਗ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਗੋਫਿਰਹਿਜੰਤ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਪਉਣਵਿ
 ਸਮਾਦੁਪਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਅਗਨੀਖੇਡਹਿਵਿਡਾਣੀ ॥ ਵਿ
 ਸਮਾਦੁਧਰਤੀਵਿਸਮਾਦੁਖਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਹਿ

ਪਰਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ
 ਭੁਖਵਿਸਮਾਦੁਭੋਗੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਲਾ
 ਹ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਉਝੜਵਿਸਮਾਦੁਰਾਹ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਨੇੜੈ ਵਿਸ
 ਮਾਦੁਦੂਰਿ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁਦੇਖੈ ਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ ॥ ਵੇਖਿਵਿਡਾਣੁ
 ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥ ਮਃ
 ੧॥ ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀ ਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖਸਾ
 ਰੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾ
 ਰੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾ
 ਰੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨ ਸੀਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀ ਅਜਹਾਨ ॥ ਕੁ
 ਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾ
 ਨੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥
 ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾ ਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥ ਨਾ
 ਨ ਕਹੁ ਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾ ਕੋ ਤਾਕੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥
 ਆਪੀ ਨੈਭੋ ਗਭੋ ਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮ ਝਿਭ ਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥
 ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀ ਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਅ
 ਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀ ਐ ਬਹਿਲੇ ਖਾਕਿ ਰਿਸਮ ਝਾਇਆ ॥
 ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀ ਈਹੁ ਟਿਸੁਣੀ ਐ ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ ॥

ਮਨਿਅੰ ਪੈਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥ ਭੈਵਿਚਿ
 ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ॥ ਭੈਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ ਭੈ
 ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ ॥ ਭੈਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀਭਾਰਿ ॥
 ਭੈਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰਭਾਰਿ ॥ ਭੈਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆ
 ਰੁ ॥ ਭੈਵਿਚਿ ਸੂਰਜੁ ਭੈਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ॥ ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ਨ
 ਅੰਤੁ ॥ ਭੈਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੂਰਨਾਥ ॥ ਭੈਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆ
 ਕਾਸ ॥ ਭੈਵਿਚਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥ ਭੈਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵ
 ਹਿ ਪੂਰ ॥ ਸਗਲਿ ਆਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿ
 ਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ ॥ ਕੇਤੀ ਆਕੰਨ੍ਹ ਕਹਾਣੀ
 ਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਨਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿਝਿ ਮੁਝਿ ਪੂ
 ਰਹਿਤਾਲ ॥ ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ ॥
 ਗਾਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀ ਆਬੋਲਹਿ ਆਲਪਤਾਲ ॥ ਲਖਟਕਿ
 ਆਕੇ ਮੁੰਦੜੇ ਲਖਟਕਿ ਆਕੇ ਹਾਰ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈ ਅਹਿ
 ਨਾਨਕਾ ਸੇਤ ਨ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰ ॥ ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੂਢੀ ਐ
 ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈ ਐ ਹੋਰਹਿ ਕਮ
 ਤਿਹੁ ਕਮੁਖੁ ਆਰੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ
 ਤਾਨ ਦਰੀਸਤਿ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁ ਤੇਜਨਮ

ਭਰੰਮਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਜੇ
ਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁਲੋਕਸਬਾਇਆ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇਆਜਿਨ੍ਹੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ
॥ ਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਬੁਝਾਇਆ ॥੪॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥ ਘੜੀਆ
ਸਭੇਗੋਪੀਆਪਹਰਕੰਨ੍ਹਗੋਪਾਲ ॥ ਗਹਣੇਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰ
ਤਰੁਚੰਦੁਸੂਰਜੁਅਵਤਾਰ ॥ ਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਲੁਧਨੁਵਰ
ਤਣਿਸਰਬਜੰਜਾਲ ॥ ਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਵਿਹੂਣੀਖਾਇ
ਗਇਆਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁ
ਰ ॥ ਪੈਰਹਲਾਇਨਿਫੇਰਨਿਸਿਰ ॥ ਉਡਿਉਡਿਰਾਵਾਝਾਟੈ

ਪਾਇ ॥ ਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈਘਰਿਜਾਇ ॥ ਰੋਟੀਆਕਾਰਣਿਪੂਰਹਿ
 ਤਾਲ ॥ ਆਪੁਪਛਾੜਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ ॥ ਗਾਵਨਿਗੋਪੀਆ
 ਗਾਵਨਿਕਾਨ੍ ॥ ਗਾਵਨਿਸੀਤਾਰਾਜੇਰਾਮ ॥ ਨਿਰਭਉਨਿ
 ਰੰਕਾਰੁਸਚੁਨਾਮੁ ॥ ਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ ॥ ਸੇਵਕਸੇ
 ਵਹਿਕਰਮਚੜਾਉ ॥ ਭਿੰਨੀਰੈਣਿਜਿਨ੍ਹਾਮਨਿਚਾਉ ॥ ਸਿਖੀ
 ਸਿਖਿਆਗੁਰਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਦਰੀਕਰਮਿਲਘਾਏਪਾਰਿ ॥
 ਕੋਲੂਚਰਖਾਚਕੀਚਕੁ ॥ ਥਲਵਾਰੋਲੇਬਹੁਤੁਅਨੰਤੁ ॥ ਲਾ
 ਟੂਮਾਧਾਣੀਆਅਨਗਾਹ ॥ ਪੰਖੀਭਉਦੀਆਲੈਨਿਨਸਾਹ ॥
 ਸੂਐਚਾੜਿਭਵਾਈਅਹਿਜੰਤ ॥ ਨਾਨਕਭਉਦਿਅਗਣਤ

ਨਮੰਤ ॥ ਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾਏਸੋਇ ॥ ਪਇਐਕਿਰਤਿਨਚੈ
 ਸਭੁਕੋਇ ॥ ਨਚਿਨਚਿਹਸਹਿਚਲਹਿਸੇਰੋਇ ॥ ਉਡਿਨਜਾ
 ਹੀਸਿਧਨਹੋਹਿ ॥ ਨਚਣੁਕੁਦਣੁਮਨਕਾਚਾਉ ॥ ਨਾਨਕਜਿ
 ਨੁਮਨਿਭਉਤਿਨੁਮਨਿਭਾਉ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਉਤੇਰਾ
 ਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਇਲਇਐਨਰਕਿਨਜਾਈਐ ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁ
 ਸਭੁਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਆਖਿਗਵਾਈਐ ॥ ਜੇਲੋੜਹਿਚੰਗਾ
 ਆਪਣਾਕਰਿਪੁੰਨਹੁਨੀਚੁਸਦਾਈਐ ॥ ਜੇਜਰਵਾਣਾਪਰਹ
 ਰੈਜਰੁਵੇਸਕਰੇਦੀਆਈਐ ॥ ਕੋਰਹੈਨਭਰੀਐਪਾਈਐ ॥
 ੫॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਾਸਿਫਤਿਸਰੀਅਤਿਪੜਿ

ਪੜਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬੰਦੇਸੇਜਿਪਵਹਿਵਿਚਿਬੰਦੀਵੇਖਣ
 ਕਉਦੀਦਾਰੁ ॥ ਹਿੰਦੂਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਨਿਦਰਸਨਿਰੂਪਿ
 ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿਅਰਚਾਪੂਜਾਅਗਰਵਾਸੁਬਹਕਾ
 ਰੁ ॥ ਜੋਗੀਸੁੰਨਿਧਿਆਵਿਨਿਜੇਤੇਅਲਖਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ ॥
 ਸੂਖਮਮੂਰਤਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਕਾਇਆਕਾਆਕਾਰੁ ॥ ਸਤੀ
 ਆਮਨਿਸੰਤੋਖੁਉਪਜੈਦੇਣੈਕੈਵੀਚਾਰਿ ॥ ਦੇਦੇਮੰਗਹਿਸਹ
 ਸਾਗੂਣਾਸੋਭਕਰੇਸੰਸਾਰੁ ॥ ਚੋਰਾਜਾਰਾਤੈਕੂੜਿਆਰਾਖਾ
 ਰਾਬਾਵੇਕਾਰ ॥ ਇਕਿਹੋਦਾਖਾਇਚਲਹਿਐਥਾਉਤਿਨਾਭਿ
 ਕਾਈਕਾਰ ॥ ਜਲਿਥਲਿਜੀਆਪੁਰੀਆਲੋਆਆਕਾਰਾ

ਆਕਾਰ ॥ ਓਇਜਿਆਖਹਿਸੁਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿਤਿਨਾਭਿਤੇਰੀ
ਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਾਭੁਖਸਾਲਾਹਣੁਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ ॥
ਸਦਾਆਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਣਵੰਤਿਆਪਾਛਾਰੁ ॥
੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਿਟੀਮੁਸਲਮਾਨਕੀਪੇੜੈਪਈਕੁਮਿਆਰ ॥
ਘੜਿਭਾਂਡੇਇਟਾਕੀਆਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਰ ॥ ਜਲਿਜਲਿ
ਰੋਵੈਬਪੁੜੀਝੜਿਝੜਿਪਵਹਿਅੰਗਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕਜਿ
ਨਿਕਰਤੈਕਾਰਣੁਕੀਆਸੋਜਾਣੈਕਰਤਾਰੁ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇ
ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਆਪੁਰਖਿਓਨੁਕਰਿਪਰਗਟੁਆਖਿ

ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਸਦਾਮੁਕਤੁਹੈਜਿਨਿਵਿ
 ਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ ॥ ਉਤਮੁਏਹੁਬੀਚਾਰੁਹੈਜਿਨਿਸਚੇਸਿਉ
 ਚਿਤੁਲਾਇਆ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥ ਸਲੋ
 ਕਮਃ ੧ ॥ ਹਉਵਿਚਿਆਇਆਹਉਵਿਚਿਗਾਇਆ ॥ ਹਉ
 ਵਿਚਿਜੰਮਿਆਹਉਵਿਚਿਮੁਆ ॥ ਹਉਵਿਚਿਦਿਤਾਹਉਵਿ
 ਚਿਲਾਇਆ ॥ ਹਉਵਿਚਿਖਟਿਆਹਉਵਿਚਿਗਾਇਆ ॥ ਹ
 ਉਵਿਚਿਸਚਿਆਰੁਕੁੜਿਆਰੁ ॥ ਹਉਵਿਚਿਪਾਪਪੁੰਨਵੀ
 ਚਾਰੁ ॥ ਹਉਵਿਚਿਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰੁ ॥ ਹਉਵਿਚਿ
 ਹਮੈਹਉਵਿਚਿਰੋਵੈ ॥ ਹਉਵਿਚਿਭਰੀਐਹਉਵਿਚਿਧੋਵੈ ॥

ਹਉਵਿਚਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਖੋਵੈ ॥ ਹਉਵਿਚਿਮੂਰਖੁਹਉਵਿ
 ਚਿਸਿਆਣਾ ॥ ਮੋਖਮੁਕਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਣਾ ॥ ਹਉਵਿਚਿ
 ਮਾਇਆਹਉਵਿਚਿਛਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜੰਤਉਪਾ
 ਇਆ ॥ ਹਉਮੈਬੂਝੈਤਾਦਰੁਸੂਝੈ ॥ ਗਿਆਨਵਿਗੂਣਾਕਥਿ
 ਕਥਿਲੂਝੈ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਲਿਖੀਐਲੇਖੁ ॥ ਜੇਹਾਵੇਖਹਿਤੇ
 ਹਾਵੇਖੁ ॥ ੧॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਹਉਮੈਏਹਾਜਾਤਿਹੈਹਉਮੈਕਰਮ
 ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈਏਈਬੰਧਨਾਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਹਿ ॥ ਹਉ
 ਮੈਕਿਥਹਉਪਜੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਇਹਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈਏਹੋਹੁਕਮੁ
 ਹੈਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈਦੀਰਘਰੋਗੁਹੈਦਾਰੂਭੀ

ਇਸੁਮਾਹਿ ॥ ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕ
 ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਹੁਇਤੁਸੰਜਮਿਦੁਖਜਾਹਿ ॥੨
 ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਵਕੀਤੀਸੰਤੋਖੀਈਜਿਨ੍ਹੀਸਚੇਸਚੁਧਿਆਇ
 ਆ ॥ ਓਨ੍ਹੀਮੰਦੈਪੈਰੁਨਰਖਿਓਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਧਰਮੁਕਮਾਇ
 ਆ ॥ ਓਨ੍ਹੀਦੁਨੀਆਤੋੜੇਬੰਧਨਾਅੰਨੁਪਾਣੀਥੋੜਾਖਾਇ
 ਆ ॥ ਤੂੰਬਖਸੀਸੀਅਗਲਾਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇ
 ਆ ॥ ਵਡਿਆਈਵਡਾਪਾਇਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕਮਃ ੧ ॥
 ਪੁਰਖਾਂਬਿਰਖਾਂਤੀਰਥਾਂਤਟਾਂਮੇਘਾਂਖੇਤਾਂਹ ॥ ਦੀਪਾਂਲੋਆਂ
 ਮੰਡਲਾਂਖੰਡਾਂਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥ ਅੰਡਜਜੇਰਜਉਤਭੁਜਾਂਖਾਣੀ

ਸੇਤਜਾਂਹ ॥ ਸੋਮਿਤਿਜਾਣੈਨਾਨਕਾਸਰਾਂਮੇਰਾਂਜੰਤਾਹ ॥ ਨਾ
ਨਕਜੰਤਉਪਾਇਕੈਸਮਾਲੇਸਭਨਾਹ ॥ ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾ
ਕੀਆਚਿੰਤਾਭਿਕਰਣੀਤਾਹ ॥ ਸੋਕਰਤਾਚਿੰਤਾਕਰੇਜਿਨਿ
ਉਪਾਇਆਜਗੁ ॥ ਤਿਸੁਜੋਹਾਰੀਸੁਅਸਤਿਤਿਸੁਤਿਸੁਦੀਬਾ
ਣੁਅਭਗੁ ॥ ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਕਿਆਟਿਕਾਕਿਆਤ
ਗੁ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖਨੇਕੀਆਚੰਗਿਆਈਆਲਖਪੁੰਨਾਪ
ਰਵਾਣੁ ॥ ਲਖਤਪਉਪਰਿਤੀਰਥਾਂਸਹਜਜੋਗਬੇਬਾਣ ॥ ਲ
ਖਸੁਰਤਣਸੰਗਰਾਮਰਣਮਹਿਛੁਟਹਿਪਰਾਣ ॥ ਲਖਸੁਰਤੀ
ਲਖਗਿਆਨਧਿਆਨਪੜੀਅਹਿਪਾਠਪੁਰਾਣ ॥ ਜਿਨਿ

ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮ
ਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾਨੀ ਸਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ
ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾਤਿ ਨਹੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹੈ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖ
ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨਹੀ ਮਨ ਮੁਖੀ ਜਨ ਮੁਗਵਾਇਆ ॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀ
ਆਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ ੮ ॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ
ਲਦੀ ਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀ ਅਹਿ ਸਾਥ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾ
ਈ ਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਅਹਿ ਖਾਤ ॥ ਪੜੀ ਅਹਿ ਜੇ ਤੇ ਬਰਸ

ਬਰਸਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸ ॥ ਪੜੀਐਜੇਤੀਆਰਜਾਪੜੀਅ
 ਹਿਜੇਤੇਮਾਸ ॥ ਨਾਨਕਲੇਖੈਇਕਗਲਹੋਰੁਹਉਮੈਝਖਣਾਝਾ
 ਖ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਿਖਿਲਿਖਿਪੜਿਆਤੇਤਾਕੜਿਆ ॥ ਬ
 ਹੁਤੀਰਥਭਵਿਆਤੇਤੋਲਵਿਆ ॥ ਬਹੁਭੇਖਕੀਆਦੇਹੀਦੁਖੁ
 ਦੀਆ ॥ ਸਹੁਵੇਜੀਆਅਪਣਾਕੀਆ ॥ ਅੰਨੁਨਖਾਇਆਸਾ
 ਦੁਗਵਾਇਆ ॥ ਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆਦੂਜਾਭਾਇਆ ॥ ਬਸਤ੍ਰ
 ਨਪਹਿਰੈਅਹਿਨਿਸਿਕਹਰੈ ॥ ਮੋਨਿਵਿਗੂਤਾਕਿਉਜਾਗੈਗੁਰ
 ਬਿਨੁਸੂਤਾ ॥ ਪਗਉਪੇਤਾਣਾਅਪਣਾਕੀਆਕਮਾਣਾ ॥ ਅਲੁ
 ਮਲੁਖਾਈਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈ ॥ ਮੂਰਖਿਅੰਧੈਪਤਿਗਵਾਈ ॥

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮਝੀ ਮਸਾਣੀ ॥
 ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥
 ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹ ਕੇਵਲੁ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉ
 ਝੀ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵ ਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹ ਨਿਕੀਰਤਿ ਗਾਵ
 ਦੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰ ਮਾਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨੀ ਧਾਵ ਦੇ ॥
 ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇ ਦੇ ॥
 ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾਨੀ ਚਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇ ਦੇ ॥
 ਤਿਨ੍ਹ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇ ਦੇ ॥ ੯ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕੂੜ

ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ
 ਕੂੜੁ ਬੈਸਣੁ ਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨਣੁ ਹਾਰੁ ॥
 ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੁਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ
 ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ
 ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣੁ ਹਾਰੁ ॥
 ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇ
 ਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੈ ਕੂੜੁ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸਚੁ ਤਾਪੁ ਰਜਾਣੀ
 ਐਸਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜੁ ਕੀਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾਧੋ
 ਇ ॥ ਸਚੁ ਤਾਪੁ ਰਜਾਣੀ ਐਸਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਉ

ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹ ਸੀ ਐਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤਾਪੁ ਰੁਜਾਣੀ
 ਐਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ
 ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥ ਸਚੁ ਤਾਪੁ ਰੁਜਾਣੀ ਐਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇ
 ਇ ॥ ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਚੁ
 ਤਾਪੁ ਰੁਜਾਣੀ ਐਜਾ ਆਤਮਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਤਿ
 ਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾ
 ਰੂਪਾ ਪਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ
 ਹੋਇ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ
 ਮਸਤ ਕਿਲਾਈਐ ॥ ਕੂੜਾਲਾਲ ਚੁਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ

ਅਲਖੁਧਿਆਈਐ ॥ ਫਲੁਤੇਵੇਹੋਪਾਈਐਜੇਵੇਹੀਕਾਰਕ
ਮਾਈਐ ॥ ਜੇਹੋਵੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਾਪੂੜਿਤਿਨਾਦੀਪਾਈ
ਐ ॥ ਮਤਿਥੋੜੀਸੇਵਗਵਾਈਐ ॥ ੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥
ਸਚਿਕਾਲੁਕੂੜੁਵਰਤਿਆਕਲਿਕਾਲਖਬੇਤਾਲ ॥ ਬੀਉਬੀ
ਜਿਪਤਿਲੈਗਏਅਬਕਿਉਉਗਵੈਦਾਲਿ ॥ ਜੇਇਕੁਹੋਇਤ
ਉਗਵੈਰੁਤੀਹੁਰਤਿਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਪਾਹੈਬਾਹਰਾਕੋਰੈਰੰਗੁਨ
ਸੋਇ ॥ ਭੈਵਿਚਿਖੁੰਬਿਚੜਾਈਐਸਰਮੁਪਾਹੁਤਨਿਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕਭਗਤੀਜੇਰਪੈਕੂੜੈਸੋਇਨਕੋਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਬ
ਪਾਪੁਦੁਇਰਾਜਾਮਹਤਾਕੂੜੁਹੋਆਸਿਕਦਾਰੁ ॥ ਕਾਮੁਨੇਬ

ਸਦਿਪੁਛੀਐਬਹਿਬਹਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਧੀਰਯਤਿਗਿਆਨ
 ਵਿਹੂਣੀਭਾਹਿਭਰੇਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਗਿਆਨੀਨਚਹਿਵਾਜੇਵਾਵ
 ਹਿਰੂਪਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁ ॥ ਉਚੇਕੂਕਹਿਵਾਦਾਗਾਵਹਿਜੋਧਾ
 ਕਾਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖਪੰਡਿਤਹਿਕਮਤਿਹੁਜਤਿਸੰਜੈਕਰਹਿ
 ਪਿਆਰੁ ॥ ਧਰਮੀਧਰਮੁਕਰਹਿਗਾਵਾਵਹਿਮੰਗਹਿਮੋਖਦੁ
 ਆਰੁ ॥ ਜਤੀਸਦਾਵਹਿਜੁਗਤਿਨਜਾਣਹਿਛਡਿਬਹਿ
 ਘਰਬਾਰੁ ॥ ਸਭੁਕੋਪੁਰਾਆਪੇਹੋਵੈਘਟਿਨਕੋਈਆਖੈ ॥ ਪ
 ਤਿਪਰਵਾਣਾਪਿਛੈਪਾਈਐਤਾਨਾਨਕਤੋਲਿਆਜਾਪੈ ॥ ੨॥
 ਮਃ ੧ ॥ ਵਦੀਸੁਵਜਗਿਨਾਨਕਾਸਚਾਵੇਖੈਸੋਇ ॥ ਸਭਨੀ

ਛਾਲਾਮਾਰੀਆਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ ॥ ਅਗੈਜਾਤਿਨਜੋਰੁਹੈ
ਅਗੈਜੀਉਨਵੇ ॥ ਜਿਨ੍ਹਕੀਲੇਖੈਪਤਿਪਵੈਚੰਗੇਸੇਈਕੇਇ ॥
੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੁਰਿਕਰਮੁਜਿਨ੍ਹਾਕਉਤੁਧੁਪਾਇਆਤਾਤਿਨ੍ਹੀ
ਖਸਮੁਧਿਆਇਆ ॥ ਏਨ੍ਹਾਜੰਤਾਕੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹੀਤੁਧੁ
ਵੇਕੀਜਗਤੁਉਪਾਇਆ ॥ ਇਕਨਾਨੋਤੂੰਮੇਲਿਲੈਹਿਇਕਿ
ਆਪਹੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆ ॥ ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਜਾਣਿਆਜਿਥੈ
ਤੁਧੁਆਪੁਬੁਝਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇਹੀਸਚਿਸਮਾਇਆ ॥ ੧੧॥
ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ ਦੁਖਦਾਰੂਸੁਖਰੋਗੁਭਇਆਜਾਸੁਖਤਾਮਿਨ
ਹੋਈ ॥ ਤੂੰਕਰਤਾਕਰਣਾਮੈਨਾਹੀਜਾਹਉਕਰੀਨਹੋਈ ॥ ੧॥

ਬਲਿਹਾਰੀਕੁਦਰਤਿਵਸਿਆ ॥ ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਈਲਖਿ
 ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਅਕ
 ਲਕਲਾਭਰਪੂਰਿਰਹਿਆ ॥ ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਿਫਤਿਸੁਆ
 ਲਿਉਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਪਾਰਿਪਇਆ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀ
 ਆਬਾਤਾਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆ ॥੨॥ ਮਃ ੨॥ ਜੋ
 ਗਸਬਦੰਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਹਮਣਹ ॥ ਖਤੀਸਬ
 ਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ ॥ ਸਰਬਸਬਦੰਏਕਸ
 ਬਦੰਜੋਕੋਜਾਣੈਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨ
 ਦੇਉ ॥੩॥ ਮਃ ੨॥ ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤੁ

ਆਤਮਾ ॥ ਆਤਮਾਬਾਸੁਦੇਵਸਿਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ
ਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ ॥੪॥ ਮਃ ੧॥ ਕੁੰਭੇਬਧਾ
ਜਲੁਰਹੈਜਲਬਿਨੁਕੁੰਭੁਨਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨਕਾਬਧਾਮਨੁਰਹੈ
ਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ ॥੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੜਿਆਹੋਵੈਗੁ
ਨਹਗਾਰੁਤਾਓਮੀਸਾਧੁਨਮਾਰੀਐ ॥ ਜੇਹਾਘਾਲੇਘਾਲਣਾ
ਤੇਵੇਹੋਨਾਉਪਚਾਰੀਐ ॥ ਐਸੀਕਲਾਨਖੇਡੀਐਜਿਤੁਦਰਗ
ਹਗਇਆਹਾਰੀਐ ॥ ਪੜਿਆਅਤੈਓਮੀਆਵੀਚਾਰੁਅ
ਗੈਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਮੁਹਿਚਲੈਸੁਅਗੈਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕਮੇਰੁਸਰੀਰਕਾਇਕੁਰਬੁਇਕੁਰਬਵਾਹੁ ॥

ਜੁਗੁਜੁਗੁਫੇਰਿਵਟਾਈਅਹਿਗਿਆਨੀਬੁਝਹਿਤਾਹਿ॥ ਸਤ
 ਜੁਗਿਰਬੁਸੰਤੋਖਕਾਧਰਮੁਅਗੈਰਬਵਾਹੁ॥ ਤ੍ਰੇਤੈਰਬੁਜਤੈਕਾ
 ਜੋਰੁਅਗੈਰਬਵਾਹੁ॥ ਦੁਆਪੁਰਿਰਬੁਤਪੈਕਾਸਤੁਅਗੈਰਬ
 ਵਾਹੁ॥ ਕਲਜੁਗਿਰਬੁਅਗਨਿਕਾਕੂੜੁਅਗੈਰਬਵਾਹੁ॥
 ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸਾਮਕਹੈਸੇਤੰਬਰੁਸੁਆਮੀਸਚਮਹਿਆਛੈਸਾ
 ਚਿਰਹੇ॥ ਸਭੁਕੋਸਚਿਸਮਾਵੈ॥ ਰਿਗੁਕਹੈਰਹਿਆਭਰਪੂ
 ਰਿ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵਾਮਹਿਸੂਰੁ॥ ਨਾਇਲਇਐਪਰਾਛਤ
 ਜਾਹਿ॥ ਨਾਨਕਤਉਮੋਖੰਤਰੁਪਾਹਿ॥ ਜੁਜਮਹਿਜੋਰਿਛਲੀ
 ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨੁਕ੍ਰਿਸਨੁਜਾਦਮੁਭਇਆ॥ ਪਾਰਜਾਤੁਗੋਪੀ

ਲੈਆਇਆਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਹਿਰੰਗੁਕੀਆ ॥ ਕਲਿਮਹਿਬੇਦੁ
ਅਥਰਬਣਹੂਆਨਾਉਖੁਦਾਈਅਲਹੁਭਇਆ ॥ ਨੀਲਬਸ
ਤੁਲੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਅਮਲੁਕੀਆ ॥ ਚਾਰੇਵੇ
ਦਹੋਏਸਚਿਆਰ ॥ ਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤਨੁਚਾਰਵੀਚਾਰ ॥ ਭਾ
ਉਭਗਤਿਕਰਿਨੀਚੁਸਦਾਏ ॥ ਤਉਨਾਨਕਮੋਖੰਤਰੁਪਾਏ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਤੁਮਿਲਿਐ
ਖਸਮੁਸਮਾਲਿਆ ॥ ਜਿਨਿਕਰਿਉਪਦੇਸੁਗਿਆਨਅੰਜਨੁ
ਦੀਆਇਨੀਨੇਤ੍ਰੀਜਗਤੁਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਖਸਮੁਛੋਡਿਦੂਜੈ
ਲਗੇਡੁਬੇਸੇਵਣਜਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂਹੈਬੋਹਿਥਾਵਿਰਲੈ

ਕਿਨੈਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ ॥ ੧੩
 ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ ਸਿੰਮਲਰੁਖੁਸਰਾਇਰਾਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿ
 ਮੁਚੁ ॥ ਓਇਜਿਆਵਹਿਆਸਕਰਿਜਾਹਿਨਿਰਾਸੇਕਿਤੁ ॥
 ਫਲਫਿਕੇਫੁਲਬਕਬਕੇਕੰਮਿਨਆਵਹਿਪਤ ॥ ਮਿਠਤੁਨੀਵੀ
 ਨਾਨਕਾਗੁਣਚੰਗਿਆਈਆਤਤੁ ॥ ਸਭੁਕੋਨਿਵੈਆਪਕਉ
 ਪਰਕਉਨਿਵੈਨਕੋਇ ॥ ਧਰਿਤਾਰਾਜੂਤੋਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਉ
 ਰਾਹੋਇ ॥ ਅਪਰਾਧੀਦੂਣਾਨਿਵੈਜੋਹੰਤਾਮਿਰਗਾਹਿ ॥ ਸੀਸਿ
 ਨਿਵਾਇਐਕਿਆਥੀਐਜਾਰਿਦੈਕੁਸੁਪੇਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਮਃ ੧ ॥
 ਪੜਿਪੁਸਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲਪੂਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੰ ॥

ਮੁਖਿਝੂਠਬਿਭੂਖਣਸਾਰੰ ॥ ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿ
ਮਾਲਾਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੰ ॥ ਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤ੍ਰਕਪਾਟੰ ॥ ਜੇਜਾ
ਣਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰ ॥ ਸਭਿਫੋਕਟਨਿਸਚਉਕਰਮੰ ॥ ਕਹੁਨਾ
ਨਕਨਿਹਚਉਧਿਆਵੈ ॥ ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਵਾਟਨਪਾਵੈ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਪੜੁਰੂਪੁਸੁਹਾਵਣਾਛਡਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿ
ਜਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾਚੰਗਾਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕੀਤਾਪਾਵਣਾ ॥
ਹੁਕਮਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇਰਾਹਿਭੀੜੈਅਗੈਜਾਵਣਾ ॥ ਨੰਗਾ
ਦੋਜਕਿਚਾਲਿਆਤਾਦਿਸੈਖਰਾਡਰਾਵਣਾ ॥ ਕਰਿਅਉਗਣ
ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ ਦਇਆਕਪਾਹਸੰਤੋਖੁ

ਸੂਤੁਜਤੁਗੰਢੀਸਤੁਵਟੁ ॥ ਏਹੁਜਨੇਉਜੀਅਕਾਹਈਤਪਾਡੇ
 ਘਤੁ ॥ ਨਾਏਹੁਤੁਟੈਨਮਲੁਲਗੈਨਾਏਹੁਜਲੈਨਜਾਇ॥ ਧੰਨੁ
 ਸੁਮਾਣਸਨਾਨਕਾਜੋਗਲਿਚਲੇਪਾਇ॥ ਚਉਕੜਿਮੁਲਿਅ
 ਣਾਇਆਬਹਿਚਉਕੈਪਾਇਆ॥ ਸਿਖਾਕੰਨਿਚੜਾਈਆ
 ਗੁਰਬ੍ਰਾਹਮਣੁਥਿਆ॥ ਓਹੁਮੁਆਓਹੁਝੜਿਪਇਆਵੇਤਗਾ
 ਗਇਆ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਲਖਚੋਰੀਆਲਖਜਾਰੀਆਲਖ
 ਕੂੜੀਆਲਖਗਾਲਿ॥ ਲਖਠਰੀਆਪਹਿਨਾਮੀਆਗਤਿ
 ਦਿਨਸੁਜੀਅਨਾਲਿ॥ ਤਗੁਕਪਾਹੁਕਤੀਐਬਾਮਣੁਵਟੇ
 ਆਇ॥ ਕੁਹਿਬਕਰਾਰੰਨਿਖਾਇਆਸਭੁਕੋਆਖੈਪਾਇ॥

ਹੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀਐਭੀਫਿਰਿਪਾਈਐਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕਤਗੁਨ
 ਤੁਟਈਜੇਤਗਿਹੋਵੈਜੋਰੁ ॥ ੨॥ ਮਃ ੧॥ ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿ
 ਉਪਜੈਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੁਤੁ ॥ ਦਰਗਹਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤਗੁਨ
 ਤੁਟਸਿਪੂਤ ॥ ੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਤਗੁਨਇੰਦ੍ਰੀਤਗੁਨਨਾਰੀ ॥
 ਭਲਕੇਬੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾੜੀ ॥ ਤਗੁਨਪੈਰੀਤਗੁਨਹਥੀ ॥
 ਤਗੁਨਜਿਹਵਾਤਗੁਨਅਖੀ ॥ ਵੇਤਗਾਆਪੇਵਤੈ ॥ ਵਟਿ
 ਧਾਰੋਅਵਰਾਘਤੈ ॥ ਲੈਭਾੜਿਕਰੇਵੀਆਹੁ ॥ ਕਢਿਕਾਗ
 ਲੁਦਸੇਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਵੇਖਹੁਲੋਕਾਇਹੁਵਿਡਾਣੁ ॥ ਮਨਿਅੰਧਾ
 ਨਾਉਸੁਜਾਣੁ ॥ ੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁਹੋਇਦਇਆਲੁ

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥ ਸੋਸੇਵ ਕੁਸੇਵਾ ਕਰੇ
 ਜਿਸਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿ ਐਹੋ ਵੈਪਰਵਾਣੁ ਤਾ
 ਖਸਮੈ ਕਾਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿ
 ਆਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਤਾਦਰਗਾਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥ ੧੫॥
 ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਗਉ ਬਿਰਾਹ ਮਣਕ ਉਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ
 ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈਜ ਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇ ਛਾਂਝਾ
 ਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥
 ਛੋਡੀ ਲੇਪਾ ਖੰਡਾ ॥ ਨਾਮਿ ਲਇ ਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥ ੧॥ ਮਃ
 ੧ ॥ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥ ਛੁਰੀ ਵਗਾਇ ਨਿਤਿ ਨ

ਗਲਿਤਾਗ ॥ ਤਿਨਘਰਿਬ੍ਰਹਮਣਪੂਰਹਿਨਾਦ ॥ ਉਨ੍ਹਾਭਿ
ਆਵਹਿਓਈਸਾਦ ॥ ਕੂੜੀਰਾਸਿਕੂੜਾਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁਬੋਲਿ
ਕਰਹਿਆਹਾਰੁ ॥ ਸਰਮਧਰਮਕਾਡੇਰਾਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕਕੂੜੁ
ਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ ॥ ਮਥੈਟਿਕਾਤੇੜਿਧੋਤੀਕਖਾਈ ॥ ਹਥਿ
ਛੁਰੀਜਗਤਕਾਸਾਈ ॥ ਨੀਲਵਸਤ੍ਰਪਹਿਰਿਹੋਵਹਿਪਰਵਾ
ਣੁ ॥ ਮਲੇਛਧਾਨੁਲੇਪੂਜਹਿਪੁਰਾਣੁ ॥ ਅਭਾਖਿਆਕਾਕੁ
ਠਾਬਕਰਾਖਾਣਾ ॥ ਚਉਕੇਉਪਰਿਕਿਸੈਨਜਾਣਾ ॥ ਦੇਕੈ
ਚਉਕਾਕਢੀਕਾਰ ॥ ਉਪਰਿਆਇਬੈਠੈਕੂੜਿਆਰ ॥ ਮਤੁ
ਭਿਟੈਵੇਮਤੁਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁਅੰਨੁਅਸਾਡਾਫਿਟੈ ॥ ਤਨਿਫਿਟੈਫੇੜ

ਕਰੇਨਿ ॥ ਮਨਿਜੂਠੈਚੁਲੀਭਰੇਨਿ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆ
 ਈਐ ॥ ਸੁਚਿਹੋਵੈਤਾਸਚੁਪਾਈਐ ॥ ੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਿਤੈ
 ਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਵੇਖਿਨਦਰੀਹੇਠਿਚਲਾਇਦਾ ॥ ਆਪੇਦੇਵਡਿ
 ਆਈਆਆਪੇਹੀਕਰਮਕਰਾਇਦਾ ॥ ਵਡਹੁਵਡਾਵਡਮੇ
 ਦਨੀਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਦਾ ॥ ਨਦਰਿਉਪਠੀਜੇਕਰੇਸੁਲ
 ਤਾਨਾਘਾਹੁਕਰਾਇਦਾ ॥ ਦਰਿਮੰਗਨਿਭਿਖਨਪਾਇਦਾ ॥
 ੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ ਜੇਮੋਹਾਕਾਘਰੁਮੁਹੈਘਰੁਮੁਹਿਪਿਤਰੀ
 ਦੇਇ ॥ ਅਗੈਵਸਤੁਸਿਵਾਣੀਐਪਿਤਰੀਚੋਰਕਰੇਇ ॥ ਵ
 ਢੀਅਹਿਹਥਦਲਾਲਕੇਮੁਸਫੀਏਹਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕਅਗੈਸੋ

ਮਿਲੈਜਿਖਟੇਘਾਲੇਦੇਇ ॥੧॥ਮਃ ੧॥ ਜਿਉਜੋਰੂਸਿਰਨਾਵ
ਣੀਆਵੈਵਾਰੋਵਾਰ ॥ ਜੂਠੇਜੂਠਾਮੁਖਿਵਸੈਨਿਤਨਿਤਹੋਇ
ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੂਚੇਏਹਿਨਆਖੀਅਹਿਬਹਨਿਜਿਪਿੰਡਾਧੋਇ ॥
ਸੂਚੇਸੇਈਨਾਨਕਾਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਤੁਰੇਪਲਾਣੇਪਉਣਵੇਗਹਰਰੰਗੀਹਰਮਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕੋਠੇ
ਮੰਡਪਮਾੜੀਆਲਾਇਬੈਠੇਕਰਿਪਾਸਾਰਿਆ ॥ ਚੀਜਕਰਨਿ
ਮਨਿਭਾਵਦੇਹਰਿਬੁਝਨਿਨਾਹੀਹਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿਫੁਰਮਾਇ
ਸਿਖਾਇਆਵੇਖਿਮਹਲਤਿਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜਰੁਆਈ
ਜੋਬਨਿਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ॥ ਜੇਕਰਿਸੂਤਕੁ

ਮੰਨੀਐਸਭਤੈਸੂਤਕੁਹੋਇ ॥ ਗੋਹੇਅਤੈਲਕੜੀਅੰਦਰਿਕੀੜਾ
 ਹੋਇ ॥ ਜੇਤੇਦਾਣੇਅੰਨਕੇਜੀਆਬਾਝੁਨਕੋਇ ॥ ਪਹਿਲਾਪਾ
 ਣੀਜੀਉਹੈਜਿਤੁਹਰਿਆਸਭੁਕੋਇ ॥ ਸੂਤਕੁਕਿਉਕਰਿਰ
 ਖੀਐਸੂਤਕੁਪਵੈਰਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕਸੂਤਕੁਏਵਨਉਤਰੈਗਿ
 ਆਨੁਉਤਾਰੇਧੋਇ ॥ ੧॥ ਮਃ ੧॥ ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਲੋਭੁਹੈਜਿ
 ਹਵਾਸੂਤਕੁਕੂੜੁ ॥ ਅਖੀਸੂਤਕੁਵੇਖਣਾਪਰਤਿਅਪਰਧਨ
 ਰੂਪੁ ॥ ਕੰਨੀਸੂਤਕੁਕੰਨਿਪੈਲਾਇਤਬਾਰੀਖਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਹੰ
 ਸਾਆਦਮੀਬਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ ॥ ੨॥ ਮਃ ੧॥ ਸਭੋਸੂਤਕੁਭ
 ਰਮੁਹੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਹੁਕਮੁਹੈਭਾਣੈਆਵੈ

ਜਾਇ ॥ ਖਾਣਾਪੀਣਾਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਦਿਤੋਨੁਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿਅਤਿਨਾਸੂਤਕੁਨਾਹਿ ॥੩॥
ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਿਚਿਵਡੀ
ਆਵਡਿਆਈਆ ॥ ਸਹਿਮੇਲੇਤਾਨਦਰੀਆਈਆ ॥ ਜਾ
ਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਮਨਿਵਸਾਈਆ ॥ ਕਰਿਗੁਕਮੁਸਤਕਿਹਬੁ
ਧਰਿਵਿਚਹੁਮਾਰਿਕਢੀਆਬੁਰਿਆਈਆ ॥ ਸਹਿਤੁਠੈਨਉ
ਨਿਧਿਪਾਈਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ १॥ ਪਹਿਲਾਸੁਚਾਆਪਿ
ਹੋਇਸੁਚੈਬੈਠਾਆਇ ॥ ਸੁਚੈਅਗੈਰਖਿਓਨੁਕੋਇਨਭਿਟਿਓ
ਜਾਇ ॥ ਸੁਚਾਹੋਇਕੈਜੇਵਿਆਲਗਾਪੜਣਿਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁਹਥੀ

ਜਾਈਸਟਿਆਕਿਸੁਏਹੁਲਗਾਦੋਖੁ ॥ ਅੰਨੁਦੇਵਤਾਪਾਣੀ
 ਦੇਵਤਾਬੈਸੰਤਰੁਦੇਵਤਾਲੂਣੁਪੰਜਵਾਪਾਇਆਘਰਤੁ ॥ ਤਾ
 ਹੋਆਪਾਕੁਪਵਿਤੁ ॥ ਪਾਪੀਸਿਉਤਨੁਗਡਿਆਥੁਕਾਪਈ
 ਆਤਿਤੁ ॥ ਜਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਨਉਚਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਰਸਖਾ
 ਹਿ ॥ ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਤਿਤੁਮੁਖਿਥੁਕਾਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ
 ੧ ॥ ਭੰਡਿਜੰਮੀਐਭੰਡਿਨਿੰਮੀਐਭੰਡਿਮੰਗਣੁਵੀਆਹੁ ॥
 ਭੰਡਹੁਹੋਵੈਦੋਸਤੀਭੰਡਹੁਚਲੈਰਾਹੁ ॥ ਭੰਡੁਮੁਆਭੰਡੁਭਾਲੀਐ
 ਭੰਡਿਹੋਵੈਬੰਧਾਨੁ ॥ ਸੋਕਿਉਮੰਦਾਆਖੀਐਜਿਤੁਜੰਮਹਿਰਾ
 ਜਾਨ ॥ ਭੰਡਹੁਹੀਭੰਡੁਉਪਜੈਭੰਡੈਬਾਝੁਨਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕਭੰਡੈ

ਬਾਹਰਾਏਕੋਸਚਾਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁਮੁਖਿਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਭਾਰਾ
ਰਤੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁਕੋਆਖੈਆਪਣਾਜਿਸੁਨਾਹੀਸੋਚੁਣਿਕ
ਢੀਐ ॥ ਕੀਤਾਆਪੋਆਪਣਾਆਪੇਹੀਲੇਖਾਸੰਢੀਐ ॥ ਜਾ
ਰਹਣਾਨਾਹੀਐਤੁਜਗਿਤਾਕਾਇਤੁਗਾਰਬਿਹੰਢੀਐ ॥ ਮੰਦਾ
ਕਿਸੈਨਆਖੀਐਪੜਿਅਖਰੁਏਹੋਬੁਝੀਐ ॥ ਮੂਰਖੈਨਾਲਿਨ
ਲੁਝੀਐ ॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧॥ ਨਾਨਕਫਿਕੈਬੋਲਿਐਤਨੁ
ਮਨੁਫਿਕਾਹੋਇ ॥ ਫਿਕੋਫਿਕਾਸਦੀਐਫਿਕੋਫਿਕੀਸੋਇ ॥
ਫਿਕਾਦਰਗਾਹਸਟੀਐਮੁਹਿਬੁਕਾਫਿਕੇਪਾਇ ॥ ਫਿਕਾਮੂਰਖੁ

ਆਖੀਐਪਾਣਾਲਹੈਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅੰਦਰਹੁਝੂਠੇ
 ਪੈਜਬਾਹਰਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਫੈਲੁ ॥ ਅਠਸਠਿਤੀਰਬਜੇਨਾ
 ਵਹਿਉਤਰੈਨਾਹੀਮੈਲੁ ॥ ਜਿਨ੍ਹਪਟੁਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਗੁਦੜੁ
 ਤੇਭਲੇਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨ੍ਹੇਹੁਲਗਾਰਬਸੇਤੀਦੇਖਨ੍ਹੇਵੀਚਾ
 ਰਿ ॥ ਰੰਗਿਹਸਹਿਰੰਗਿਰੋਵਹਿਚੁਪਭੀਕਰਿਜਾਹਿ ॥ ਪਰਵਾ
 ਹਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇਰੀਬਾਝੁਸਚੇਨਾਹ ॥ ਦਰਿਵਾਟਉਪਰਿਖਰ
 ਚੁਮੰਗਾਜਬੈਦੇਇਤਖਾਹਿ ॥ ਦੀਬਾਨੁਏਕੋਕਲਮਏਕਾਹਮਾ
 ਤੁਮਾਮੇਲੁ ॥ ਦਰਿਲਏਲੇਖਾਪੀੜਿਛੁਟੈਨਾਨਕਾਜਿਉਤੇਲੁ
 ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇਹੀਕਰਣਾਕੀਓਕਲਆਪੇਹੀਤੈ

ਧਾਰੀਐ ॥ ਦੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਧਰਿਕਚੀਪਕੀਸਾਰੀ
 ਐ ॥ ਜੋਆਇਆਸੋਚਲਸੀਸਭੁਕੋਈਆਈਵਾਰੀਐ ॥ ਜਿ
 ਸਕੇਜੀਅਪਰਾਣਹਹਿਕਿਉਸਾਹਿਬੁਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਆ
 ਪਣਹਥੀਆਪਣਾਆਪੇਹੀਕਾਜੁਸਵਾਰੀਐ ॥ ੨੦ ॥ ਸਲੋਕੁ
 ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਏਹਕਿਨੇਹੀਆਸਕੀਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ ॥ ਨਾਨ
 ਕਆਸਕੁਕਾਂਢੀਐਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ ॥ ਚੰਗੈਚੰਗਾਕਰਿ
 ਮੰਨੇਮੰਦੈਮੰਦਾਹੋਇ ॥ ਆਸਕੁਏਹੁਨਆਖੀਐਜਿਲੇਖੈਵਰ
 ਤੈਸੋਇ ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਸਲਾਮੁਜਬਾਬੁਦੋਵੈਕਰੇਮੰਦਹੁਘੁਥਾ
 ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਦੋਵੈਕੂੜੀਆਥਾਇਨਕਾਈਪਾਇ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ
 ਐ ॥ ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਪਾ
 ਲੀਐ ॥ ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇਲੰ ਮੀਨ ਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥
 ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥
 ਕਿਛੁ ਲਾਹੇਉ ਪਰਿਘਾਲੀਐ ॥ ੨੧ ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਚਾਕਰ
 ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰ ਬੁਢਾਦੁ ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀ ਆ
 ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ
 ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਨੋ ਲਗਾਤਿ ਸੁਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ
 ॥ ੧ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਜੋ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁਉਗਵੈ ਮੁਹਕਾ ਕਹਿਆ

ਵਾਉ ॥ ਬੀਜੇਬਿਖੁਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਖਹੁਏਹੁਨਿਆਉ ॥੨॥
ਮਹਲਾ੨ ॥ ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀਕਦੇਨਆਵੈਰਾਸਿ ॥
ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਵਸਤੂਅੰਦਰਿ
ਵਸਤੁਸਮਾਵੈਦੂਜੀਹੋਵੈਪਾਸਿ ॥ ਸਾਹਿਬਸੇਤੀਹੁਕਮੁਨਚਲੈ
ਕਹੀਬਣੈਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕੂੜਿਕਮਾਣੈਕੂੜੋਹੋਵੈਨਾਨਕਸਿਫ
ਤਿਵਿਰਾਸਿ ॥੩॥ ਮਹਲਾ੨ ॥ ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀਵ
ਡਾਰੂਸਿਉਨੇਹੁ ॥ ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਲੀਕਜਿਉਤਿਸਦਾਥਾਉਨ
ਥੇਹੁ ॥੪॥ ਮਹਲਾ੨ ॥ ਹੋਇਇਆਣਾਕਰੇਕੰਮੁਆਣਿਨਸ
ਕੈਰਾਸਿ ॥ ਜੇਇਕਅਧਚੰਗੀਕਰੇਦੂਜੀਭੀਵੈਰਾਸਿ ॥੫॥

ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਕਰੁਲਗੇਚਾਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸਮੈਭਾਇ ॥ ਹੁਰ
 ਮਤਿਤਿਸਨੋਅਗਲੀਓਹੁਵਜਹੁਭਿਦੂਣਾਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈਕ
 ਰੇਬਰਾਬਰੀਫਿਰਿਗੈਰਤਿਅੰਦਰਿਪਾਇ ॥ ਵਜਹੁਗਵਾਏਅ
 ਗਲਾਮੁਹੇਮੁਹਿਪਾਣਾਖਾਇ ॥ ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾਤਿਸੁ
 ਕਹੀਐਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਚਲਈਨਾਲਿਖਸਮਚ
 ਲੈਅਰਦਾਸਿ ॥ ੨੨॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ੨ ॥ ਏਹਕਿਨੇਹੀਦਾ
 ਤਿਆਪਸਤੇਜੋਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕਸਾਕਰਮਾਤਿਸਾਹਿਬਤੁਠੈ
 ਜੋਮਿਲੈ ॥ ੧॥ ਮਹਲਾ੨ ॥ ਏਹਕਿਨੇਹੀਚਾਕਰੀਜਿਤੁਭਉ
 ਖਸਮਨਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਕਾਢੀਐਜਿਸੇਤੀਖਸਮ

ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ
ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ
ਮਾਰ ॥ ਇਕ ਨਾਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀ ਆਇ ਕਿਤੁ ਰੀਚੜ ਹਿ ਬਿਸੀ
ਆਰ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀ ਆਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥
੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿ ਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣ ਦੇ
ਇ ॥ ਇਕ ਨੀਦੁ ਪੁਸਮਾਈ ਐਇ ਕਿਚੁ ਲੈ ਰਹਿ ਨਿਖੜੇ ॥ ਇ
ਕਿਨਿ ਹਾਲੀ ਪੈਸਵਨਿ ਇਕਿਉ ਪਰਿ ਰਹਿ ਨਿਖੜੇ ॥ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸ
ਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਨ ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ੧॥ ਮਹਲਾ ੨॥ ਆਪੇ

ਸਾਜੇਕਰੇਆਪਿਜਾਈਭਿਰਖੈਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁਵਿਚਿਜੰਤਉ
 ਪਾਇਕੈਦੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ ॥ ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਸਭੁ
 ਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੇਕੀਆਵਡਿਆਈ
 ਆਕਿਛੁਕਹਣਾਕਹਣੁਨਜਾਇ ॥ ਸੋਕਰਤਾਕਾਦਰਕਰੀਮੁ
 ਦੇਜੀਆਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ ॥ ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਧੁਰਿਛੋਡੀ
 ਤਿਨੈਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕਏਕੀਬਾਹਰੀਹੋਰਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ ॥
 ਸੋਕਰੇਜਿਤਿਸੈਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ਸੁਧੁ